

60 jaar v.v. Woudenberg

Over voetballende moeders en de grootst groeiende groep

60 Jaar v.v. Woudenberg

Op 17 augustus 2021 is het 60 jaar geleden dat de v.v. Woudenberg werd opgericht. Vanaf de start van het 60^e levensjaar zal er elke maand op de 17^e worden teruggekeken naar bijzondere mensen en gebeurtenissen die onze club hebben gemaakt tot wat het nu is.

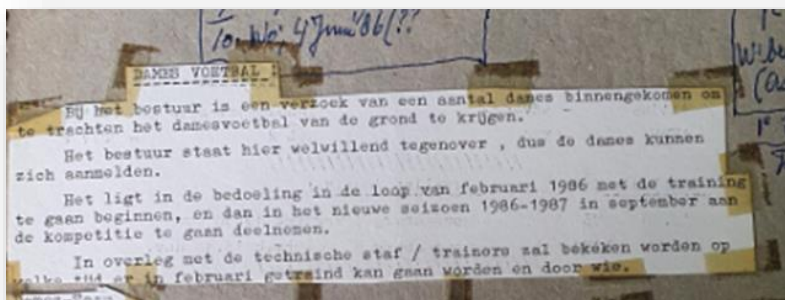
In deze aflevering de geschiedenis aandacht voor voetballende moeders, vrouwen en meiden

Het begin van vrouwenvoetbal

Over het begin van het vrouwenvoetbal, of is het damesvoetbal, zingen zich verschillende verhalen rond op sportpark de Grift. De meest gehoorde is dat er na een wedstrijd tussen moeders en hun zonen een idee is ontstaan om met de moeders een echt team op te gaan zetten. Maar daarover later meer.

Het echte verhaal over de start van het vrouwenvoetbal vinden we terug in de boeken van Joop en El Kurvers. Niet zo verwonderlijk trouwens omdat in het eerste Woudenbergse vrouwen voetbalteam twee van hun dochters voetbalden.

Het was begin 1986 dat een aantal dames bij het bestuur een verzoek indiende om te proberen het damesvoetbal van de grond te krijgen. Na een positieve reactie van het bestuur konden de dames zich aanmelden.

Het eerste verzoek voor het oprichten van een dameselftal

De bedoeling was om in de loop van februari 1986 te starten met trainen en in het seizoen 1986-1987 aan een competitie deel te gaan nemen.

De eerste stappen van het vrouwenvoetbal waren veelbelovend. Na de eerste aankondiging waren er al snel 26 dames die zich melden om mee te trainen. Het bestuur had gezorgd dat de randvoorwaarden optimaal waren. Als trainer werd Jan van Ginkel aangetrokken om de dames de fijne kneepjes van het vak te leren.

En dat er nog veel geleerd moest worden bleek bij de eerste oefenwedstrijd die gespeeld werd. Het verslag van deze wedstrijd luidde:

60 jaar v.v. Woudenberg

14 mei 1986:

Dan nog een berichtje van ons damesteam.

Zij hebben intussen ook hun eerste wedstrijd gespeeld en wel tegen de korfbaldames. Zij hebben met veel enthousiasme gespeeld, zowel aan de kant als in het veld werd veel gelachen om de soms vreemde stunts. Na de rust en wat instructies van de trainer kwamen ze aardig terug, ze verloren wel dik, 11-2, maar kunnen terugzien op een sportieve wedstrijd.

Hoewel de ambities begin 1986 hoog waren bleek aan aanvang van seizoen 1986 – 1987 het aantal dames onvoldoende om een team voor de competitie in te schrijven. In een laatste poging om extra mensen aan te trekken werd een oproep in de Griffkicker gedaan zich aan te melden.

Alle goede bedoelingen ten spijt en het niet kunnen spelen in een competitie hebben er toe geleid dat trainingen steeds minder werden bezocht. Met het afnemende enthousiasme bij de speelsters stierf de eerste poging om een damesteam te starten een vroege dood.

Een herstart in 1993

Aan het eind van het seizoen 1992 -1993 vatte Klaas Haitsma het idee op om de E-pupillen jongens een wedstrijd te laten voetballen tegen hun moeders. Dat dit de aanzet zou zijn voor de heroprichting van het damesvoetbal zou niet veel later blijken.

De twee teams die destijds het veld betraden bestonden uit

Veld B1. 16.00 uur. E-pupillen tegen Moeders	
Frank	Moeder Haitsma
Thomas	Moeder Derksen
Maarten	Moeder Visser
Jos	Moeder Boschker
Robert	Moeder Bulsink
Tim	Moeder Kröber
Wouter	Moeder van Dijk
Johan	Moeder v/d Essenburg

Veld B2 15.00 uur. E-pupillen tegen Moeders	
Arie	Moeder van Hall
Jorik	Moeder van de Waerd
Ron	Moeder van Keulen
Holm	Moeder de Douwe
Ruben	Moeder Arnold
Jan	Moeder Gijsbertsen
Gerbert	"Moeder" Robbertsen

Hennie van Dijk trok na dit succesvol verlopen initiatief de stoute voetbalschoenen aan en klopte bij het bestuur aan met het verzoek een vrouwenteam op te richten. Dit verzoek werd door het bestuur omarmt en een heus begeleidingsteam werd samengesteld. Leo Voogt nam de trainingen voor zijn rekening en Harry van Soest werd als leider aangetrokken. In het eerste jaar stonden voornamelijk oefenwedstrijden en trainingen op het programma. Alles ter voorbereiding op het eerste echte voetbalseizoen 1994 – 1995.

De start van het echte voetbalseizoen bleek zo een zuigende werking te hebben op de Woudenbergse meisje dat eind 1994 ook met een meisjesteam kon worden gestart. Het damesvoetbal kreeg daardoor steeds meer een eigen plek binnen de voetbalvereniging.

60 jaar v.v. Woudenberg

In seizoen 1995 -1996 werd het damesvoetbal verder geprofessionaliseerd door het aantrekken van een trainer van buiten. Donald Lieveld kwam als trainer van VVOG naar Woudenberg om de dames de techniek en de tactiek van het voetbalspel bij te brengen.

Donald en zijn meiden waarmee het eerste succes werd bereikt

De trainingen van Donald leverden in zijn tweede jaar al succes op met een promotie naar de 4^e klasse. Met een aantal aanvullingen uit de jeugd lukte het aan het eind van de eeuw zelf om ook nogmaals een kampioenschap te vieren. In het eerste seizoen in de derde klasse eindigde het team als 7^e. Een mooie prestatie aangezien een groot deel van het seizoen de topscorer vanwege zwangerschap ontbrak.

Daar waar bij de mannen het verloop van spelers vaak, vanwege de ruim aanwezige spelers, eenvoudig kan worden opgelost is dit bij de dames vaak lastiger. Met het vervroegd door laten stromen van speelster uit de eigen jeugd en aanwas van buiten Woudenberg lukte het vaak om elk jaar een representatief senioren damesteam op de been te brengen. Tot in 2009. Na het seizoen 2008-2009 stopten te veel speelsters en moest worden besloten het damesteam in het nieuwe seizoen niet in te schrijven.

Samengaan met SVMM

Om het damesvoetbal niet voor Woudenberg verloren te laten gaan is er in de afgelopen jaren van alles aan gedaan om meiden en dames in competitieverband te kunnen laten voetballen. Door samen met SVMM een damesteam te formeren konden de vrouwen toch blijven voetballen. Op dit moment zijn er weer voldoende dames om zelfstandig aan de competitie mee te kunnen doen en kunnen we de dames tweewekelijks op de Woudenbergse velden zien schitteren.

60 jaar v.v. Woudenberg

De invloed van de Nederlandse Leeuwinnen

Met de successen van de Nederlandse Leeuwinnen, met als absoluut hoogtepunt de EK winst in eigen land, nam ook het aantal meiden dat in Woudenberg ging voetballen toe. Speelden ze voorheen in de jongste jeugd nog samen met de jongens omdat er onvoldoende meisjes waren nu lukt het steeds beter om ook voor jonge meiden eigen teams samen te stellen.

Het afgelopen seizoen is het aantal meiden dat wil komen voetballen, ondanks dat er geen competitie kon worden gespeeld, enorm gegroeid. Komend seizoen kan daarom gestart worden met 4 meidenteams. De M015, M012-1, M012-2 en M011-1 zullen de eer van de Woudenberg hoog gaan houden. Een uniek aantal van teams in het 60^e jubileum jaar.

Met de aanwas van de meisjes lijkt het erop dat deze groep steeds beter geworteld raakt binnen de voetbalvereniging.

Meiden en MYSA

Wat in het overzicht van dames / meidenvoetbal zeker niet onderbelicht mag blijven is de uitwisselingsweek tussen het MYSA-team en ons meisjesteam. In 2005 kwamen de MYSA meiden voor het eerst naar Woudenberg. De Keniaanse meiden werden in gastgezinnen ondergebracht en samen met de Woudenbergse meiden beleefden zij een mooie week in Woudenberg en omstreken.

Dat de Keniaanse meiden anders in het leven staan dan wij Woudenbergers wordt mooi verwoord met de uitspraak van een van de Afrikaanse speelsters *"You might have the clocks and the watches, but we have the time..."*

Door het ontvangen van meiden uit Kenia kwamen onze voetballers er achter dat zij het Woudenberg nog niet zo slecht hadden. Marit van Wijk verwoordde het mooi in het 50-jarig jubileumboek. *"Toch had deze week voor vooral ons ook een keerzijde. Het was ieder jaar weer een harde confrontatie met een mooi, doch arm land. Dingen die voor ons zo vanzelfsprekend waren als stromend water, genoeg eten, een huis en kleding, bleken voor de meisjes een extreme luxe."*

Om echt te kunnen voelen, beleven en zien hoe de omstandigheden waarin de MYSA vriendinnen leven hebben drie Woudenbergse speelsters, samen met Henk en Marijke van de Wetering, Kenia bezocht. Een indrukwekkende reis die voor altijd in hun geheugen gegrift zal blijven.

Marit in warming up met de Mysa-meiden